

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DL-2.054.2.2025
Warszawa, 15 kwietnia 2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 8737 Postów na Sejm RP, Panów Czesława Hoca i Marka Gróbarczyka, *w sprawie – nieodpowiedzialnego i powodującego bezpośrednie zagrożenie życia i zdrowia pasażerów oraz pracowników portów lotniczych - projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków eksploatacji lotnisk, powodującego drastyczną minimalizację ich zabezpieczenia medycznego*, Minister Infrastruktury informuje, co następuje.

Na wstępie należy podnieść, że procedowany przez Ministerstwo Infrastruktury *projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków eksploatacji lotnisk* (w wersji z dnia 16.01.2025 r.) przewiduje w szczególności, że zarządzający lotniskiem:

- 1) zapewnia co najmniej:
 - a) kwalifikowaną pierwszą pomoc na miejscu zdarzenia, udzielaną przez zespół składający się z co najmniej dwóch ratowników,
 - b) możliwość skutecznego wezwania zespołu ratownictwa medycznego,
 - c) pomieszczenie spełniające wymogi punktu pierwszej pomocy,
 - d) środki niezbędne do udzielenia kwalifikowanej pierwszej pomocy,
 - e) automatyczne defibrylatory zewnętrzne (AED);
- 2) opracowuje procedurę współdziałania z zespołem ratownictwa medycznego, mającą na celu zapewnienie możliwości dotarcia tego zespołu na miejsce zdarzenia w czasie określonym w *ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym*, zwanej dalej „ustawą o PRM”;
- 3) do końca marca każdego roku opracowuje analizę uwzględniającą m.in. liczbę pasażerów obsługiwanych na lotnisku podczas przeciętnej godziny szczytu i na podstawie wyników tej analizy określa w instrukcji operacyjnej lotniska:
 - a) liczbę zespołów ratowników, o których mowa powyżej;
 - b) liczbę i rozmieszczenie na lotnisku środków niezbędnych do udzielenia kwalifikowanej pierwszej pomocy;
 - c) rozwiązania organizacyjne i zasoby do zapewnienia udzielenia niezbędnej pomocy medycznej każdej osobie znajdującej się na lotnisku w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.

Mając na uwadze powyższe, należy uznać, że choć projektowana regulacja zakłada zmianę zakresu wymagań, jakie powinien spełniać zarządzający lotniskiem, to zgodnie z założeniami będzie zapewniać możliwość udzielenia niezbędnej pomocy medycznej każdej osobie znajdującej się na lotnisku w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.

W odniesieniu do pytania pierwszej interpelacji Minister Infrastruktury potwierdza, że w ocenie skutków regulacji (OSR) oszacowano, że „nowe rozwiązania pozwolą zarządzającymi lotniskami zaoszczędzić ok 0,2695 mln zł”.

Podnieść przy tym jednak należy, że w OSR projektu zawarto także informację wskazującą, że „Przy obliczaniu kosztów wdrożenia nowo zaproponowanych rozwiązań przyjęto założenie, że na lotnisku będą funkcjonowały 4 dwuosobowe zespoły ratowników działające na 12 godzinnych zmianach.”, a także że „każda osoba znajdująca się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego ma zapewnioną pomoc w ramach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego.”.

W zakresie pytania drugiego interpelacji Minister Infrastruktury wskazuje, że nie dokonywano oceny kosztów procesowych i ewentualnych odszkodowań dla poszkodowanego w sytuacji pozwania z tytułu utraty poważnego uszczerbku na zdrowiu bądź z tytułu odszkodowania w trybie pozwu rodziny zmarłego w argumentacji braku udzielenia natychmiastowej fachowej pomocy medycznej.

Należy przy tym zwrócić uwagę, że zgodnie z obowiązującymi przepisami *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 11 września 2014 r. w sprawie warunków eksploatacji lotnisk* wymagania dla zarządzających lotniskami w zakresie udzielania niezbędnej pomocy medycznej w polskich portach lotniczych są zróżnicowane i uzależnione od liczby obsługiwanych na lotnisku pasażerów. Zarządzający lotniskami obsługującymi do 1 mln pasażerów, np. zarządzający lotniskami Bydgoszcz, Lublin czy Łódź, są obowiązani wyłącznie do zapewnienia pierwszej pomocy na miejscu zdarzenia oraz możliwości wezwania zespołu ratownictwa medycznego, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy o PRM. Zarządzający lotniskami obsługującymi powyżej 1 mln pasażerów są natomiast obowiązani do spełnienia dodatkowych wymagań, w tym zapewnienia ambulatorium oraz zespołu wyjazdowego podstawowego spełniającego wymogi właściwe dla zespołu ratownictwa medycznego, o którym mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy o PRM, co generuje po stronie zarządzających takimi lotniskami znaczne koszty, przy jednoczesnym funkcjonowaniu systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego realizującego zadania państwa polegające na zapewnieniu pomocy każdej osobie znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.

W odniesieniu do pytania trzeciego interpelacji Minister Infrastruktury informuje, że w ocenie resortu infrastruktury proponowane rozwiązania nie będą skutkowały obniżeniem prestiżu polskich portów lotniczych. Zakres obowiązków zarządzających lotniskami funkcjonującymi w Polsce i innych państwach europejskich w zakresie udzielania pomocy medycznej na lotnisku nie jest jednolity. Co więcej, w niektórych państwach w omawianym zakresie obowiązują rozwiązania bardziej liberalne niż te, które zostały zaproponowane w omawianym projekcie. Jak wskazano w OSR projektu:

- 1) w Szwecji przepisy krajowe nie określają rodzaju sprzętu medycznego, który musi być dostępny w celu udzielenia pomocy medycznej na lotniskach; wiele lotnisk decyduje się na korzystanie z zewnętrznych usług medycznych w ramach umów wzajemnej pomocy;
- 2) w Norwegii za pomoc medyczną na lotniskach odpowiadają państwowe służby ratownictwa medycznego; dodatkowo Norweska Inspekcja Pracy wydała rozporządzenie stanowiące, że pracownicy muszą przejść odpowiednie przeszkolenie i posiadać wiedzę na temat udzielania pierwszej pomocy, a także musi być dostępna dostosowana do ich potrzeb apteczka;
- 3) w Estonii operatorzy lotnisk nie mają obowiązku zapewnienia ciągłej pomocy medycznej;
- 4) w Austrii nie ma w tym obszarze żadnych wytycznych;
- 5) w Grecji funkcjonują przychodnie lotnicze, które oferują usługi pierwszej pomocy i zatrudniają pracowników Ministerstwa Zdrowia, które ponosi koszty wynagrodzeń; wyposażenie medyczno-farmaceutyczne Specjalnych Przychodni Okręgowych Lotnisk jest wykazywane w wykazie sporządzanym przez Ministra Zdrowia; koszt materiałów i sprzętu pokrywa lotnisko.

Mając na uwadze powyższe, a także treść projektowanej regulacji, w ocenie resortu infrastruktury zmiana zakresu wymagań, jakie mają spełniać zarządzający lotniskami, nie będzie miała wpływu na prestiż polskich portów lotniczych.

Niezależnie od powyższego Minister Infrastruktury wskazuje, że aktualnie w resorcie trwa analiza uwag zgłoszonych do przedmiotowego projektu w ramach uzgodnień i konsultacji publicznych. Mając na uwadze, że prace nad omawianym dokumentem jeszcze nie zostały zakończone, jego treść może ulec zmianie na dalszych etapach procesu legislacyjnego.

Z poważaniem

z upoważnienia Ministra Infrastruktury
Maciej Lasek
Sekretarz Stanu

Dokument podpisany elektronicznie.